

Деновиве, во чест на овој христијански празник и во кругот на новоизградениот храм "Света Троица" се возобнови една постара традиција во градот Радовиш, која поради разни причини, како што одминуваше времето речиси како и да избледе од сеќавањата на луѓето, едноставно таа беше занемарена. Но, времињата одминуваа, тркалото на минатото се заменуваше со сегашноста, сегашноста со минатото. Текот на целата борба на пеливаните беше проследен со прекрасните звуци на зурлите и на тапаните, кои му дадоа посебен белег на настанот. Речиси сите борби се одвиваат под необичниот пискот и татнежот на овие инструменти, а пеливаните како да ги следеа тие музички ритми, па своите движења ги правеа по ист такт како и музиката.

■ Пишуваат:
Ванчо ХАЦИ-СТОЈАНОВ
Томе ПОСТОЛОВ

ПЕЛИВАНИТЕ СЕ

Во минатото, пред многу години, Радовиш бил домаќин на најголемата прослава на големиот христијански празник Света Троица. На тој ден сите патишта воделе кон Радовиш, а радовишани со широко срце ги прифаќале гостите и со сè што имале дома ги пречекувале како да им се најдраги. И тоа сè во чест на празникот Света Троица. Тој ден сите жители ги оставале своите домашни и полски работи и целосно му

се посветувале на празнувањето. Се играло и се пеело до зори.

Сепак, на радовишани им недостасувало место каде што достоинствено ќе го прослават празникот Света Троица, каде што со молитви и дарови ќе му се поклонат на Светото тројство. Всушност, немале изградено храм, кој ќе им служи како место за молитвење, но и како нивен полтрон и заштитник.

ДОСТОИНСТВЕНО ПРАЗНУВАЊЕ

Таа улога ја имала црквата "Св. Пророк Илија", која беше единствена до пред неколку години, кога благодарение на господинот Ристо Гуштеров се изгради велелепен храм посветен на Отецот, Синот и Светиот дух или Света Троица.

Така се вика храмот, кој конечно го добија радовишани, за да имаат каде да го прослават овој празник.

Деновиве, во чест на овој христијански празник и во кругот на новоизградениот храм "Света Троица" се возобнови една постара традиција во градот Радовиш, која поради разни причини како што одминуваше времето речиси како и да избледе од сеќавањата на луѓето, едноставно таа беше занемарена. Но, времињата одминуваа, тркалото на минатото се заменуваше со сегашноста, сегашноста со минатото.

Празникот Света Троица уште од претходниот ден беше најавен со екот на зурлите и тапаните, на момчињата дојдени од повеќе места од државата, со цел да земат учество во најстариот спорт на нашата цивилизација - пеливанството.

ПЕЛИВАНИТЕ - БОРАЧИ

Пеливанството како спорт на сите ни е добро познато дека се одржувало уште од стари времиња. Преку овој спорт, секој пеливан - борац сакал да ги докаже својата сила и вештина во борењето. Гледачите се воодушевувале од мајсторијата на пеливаните, душата им се исполнувала со восхит во текот на целата борба, здушно навивајќи за својот фаворит, сè до-

веќе паѓа на зелениот тревен килим. Потоа величествено како што некогаш правеле античките и митолошките јунаци, победникот го крева победениот високо над себе за да ѝ покаже на публиката кој е послниот од нив. А таа, пак, симболично го наградува победникот со по некоја пара во знак на почит и благодарност за вложениот труд. Фер борбата завршува со меѓусебно задоволство од двете "завојувани" страни, што кај публиката наидува на општи сим-

да биде "туширан".

Организацијата на оваа пеливанска атракција беше пеливанскиот клуб "Бујук - Супер Хит" од Радовиш, некогашен светски првак во борење - слободен стил.

Вистина, времињата минуваат и многу нешта се менуваат во својот времеплов. Радовиш беше надалеку познат по борењето, но како што се одвиваше транзицијата со нејзиниот негативен тек, така и овој спорт од економски причини полека како да зга-

ВРАТИЈА ВО СЕГАШНОСТА

дека едниот од нив не се најде испружен и положен на грб.

Така беше и овој пат. Публиката и гостите уживаа во несекојдневниот настан, кој предизвика огромен интерес кај граѓаните од Радовиш и од пошироката околина, а најмногу кај припадниците на турската етничка заедница.

Текот на целата борба на пеливаните беше проследен со прекрасните звуци на зурлите и на тапаните, кои му дадоа посебен белег на настанот. Речиси сите борби се одвиваат под необичниот пискот и татнежот на овие инструменти, а пеливаните како да ги следеа тие музички рит-

ми, па своите движења ги правеа по ист такт како и музиката. Конечно едниот од нив

пати, бидејќи сите знаат, и публиката и самите борачи - пеливани дека едниот мора

снува. Сепак, има луѓе кои секогаш притрчуваат на помош, секогаш подготвени за својот град да дадат сè од себе. Ако не друго, да помогнат во негувањето на традициите од минатото, како што беше одржувањето на пеливанското борење.

Годинашниот спектакл го помогнаа ктиторот на црквата "Света Троица", успешниот бизнисмен, господинот Ристо Гуштеров, како и Назим Асанов - бизнисмен и сопственик на конфекцијата "Супер хит", кои за идната година најавија уште посспектакуларна организација на пеливанско борење во чест на празникот Света Троица.